

уша къто отъ кротко-то човѣчество, и къто Христіани, що правиha? гонаха човѣцы-те съ звѣропонителни кѫчета, и имъ ги придаваха, да ги адатъ; убиваха ги къто птицы, товараха ги къто животни-те, и ако са умораха отъ тробдатъ, убиваха ги; а малкы-те имъ дѣца разсичаха на части, за да хранатъ кѫчета-та си. Тѣка употреблява политическо-то човѣчество онїя злочастны човѣцы, кои-то съ чистъ совѣсть именува дивы, защото нѣматъ нито облекла, нито оржіе! Коистина, ако гледаше тїа нѣщо дрѣго нѣкое словесно сѫщество, освѧнъ политической човѣкъ, можеши несъмнено да испокѣда, че несѫщества звѣрь подиѣ въ сѫществѹщи-те, отъ политической и благочестивъ човѣкъ! Незлобивый Господи!

Глава 124.

За Индѣлгенциите и Йовилеите.

Два вида простителни книги за дѣшевно спасенїе обнародиха споретъ времена-та Римски-те бископи, скатѣйши-те папи; Индѣлгенци и Йовилеиски, и тїи ставаха съ причины правдоподобни и спасителни, за благодѣанїе на страждѹщи-те Христіани отъ некѣрни-те, отъ кои-то освободаваха нѣкои съ собраны-те пожры отъ рабство, и за дѣшевно спасенїе на давающы-те.

И слово-то за раздаванїе-то на Индѣлгенци-те бѣша тѣкова; три мяста, казваха, че сѫ въ кои-